ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
2
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1966
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΑ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6640

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΟΥ ΣΥΝΤΑΡΑΣΣΕΙ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΔΙΑ ΤΟΝ «ΑΣΠΙΔΑ»

Η ΕΞΥΦΑΝΘΕΙΣΑ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΙΧΕΝ ΩΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΑΚΤΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΑΙ ΒΑΣΙΚΩΤΕΡΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 1.— Τὴν πρωΐαν σήμερον (χθὲς) ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ βούλευμα τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Στρατοδικείου, διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς συνωμοτικῆς ὀργανώσεως ΑΣΠΙΔΑ τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ δραστηριότης ἐπιβεβαιοῦνται ἀπολύτως καὶ προκύπτει ἐκ τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῶν καταθέσεων ἑκατοντάδων προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶχον σχέσιν ἢ πληροφορίας διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὀργάνωσιν.

Τὸ βούλευμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ 487 δακτυλογραφημένας σελίδας, διαχωρίζει τὰς εὐθύνας τῶν ἐνεχομένων εἰς τὰς ἀκολούθους κατηγορίας:

1) Εἰς τοὺς ἀναμιχθέντας στρατιωτικοὺς, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ παραπομπὴ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον.

2) Εἰς τοὺς πολιτικοὺς παράγοντας, οἱ ὁποῖοι εἶχον σχέσιν ἢ κατηύθυνον τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν. Καὶ

3) Εἰς ὡρισμένους ἰδιώτας, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπειδὴ προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις δέον ὅπως ἡ δικογραφία διαβιβασθῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προσηκούσης ποινῆς διώξεως καὶ τὸν καταλογισμὸν εὐθυνῶν.

ΠΟΙΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΝΤΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὸ βούλευμα, δύο πράξεις βαρύνουν τοὺς κατηγορουμένους: Πρῶτον ἕνωσις πρὸς στάσιν καὶ δεύτερον συνωμοσία πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεως ἰσχάτης προδοσίας.

Συγκεκριμένως παραπέμπονται διὰ νὰ δικασθοῦν ἐνώπιον τοῦ διαρκοῦς στρατοδικείου ὡς ἐπὶ κεφαλῆς» οἱ συνταγματάρχαι Παπατέρπος Ἀλέξανδρος, Χονδροκούκης Δημήτριος καὶ Ἀναγνωστόπουλος Παναγιώτης, ὡς πρωτοστατοῦντες» εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς παρανόμου ὀργανώσεως «Ἀσπίδα» καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν της. Παραπέμπονται ἐπίσης ὡς «ὑποκινηταὶ» ὁ συνταγματάρχης Τσαμασιώτης Σπυρίδων, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Κατσιμήτρος Ταξιάρχης καὶ Παραλίκας Δημήτριος, οἱ λοχαγοὶ Μπουλούκος Ἀριστόδημος, Θεοδοσίου Ἰωάννης, Κατσάρης Θωμᾶς, Κεπενὸς Ἀθανάσιος, Παπαγεωργόπουλος Παναγιώτης, Παπαγιαννόπουλος Δημήτριος, Πανούτσος Ἰωάννης, Βλάχος Ἀνάργυρος Κουφαλητάκης Εὐάγγελος, Γεωργίου Μαρῖνος, Κωσταόπουλος Γεώργιος, Μαχᾶς Παναγιώτης, Κολλίγρης Παντελῆς, Οἰκονόμου Δημήτριος, Τόμπρας Θεοφάνης, Θεοδώρου Χρῆστος, Μαρκέτης Γεώργιος, Κλαδογένης Γεώργιος, ὁ ὑπολοχαγὸς Σταυρόπουλος Θεόδωρος, ὁ ὑποσμηναγὸς Χαραλαμπόπουλος Γεώργιος καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς χωροφυλακῆς Ντελικάνης Ἰωάννης. Οἱ ὑποκινηταὶ αὗτοὶ κατηγοροῦνται συγκεκριμένως ὡς προπαρασκευάζοντες τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρανόμου ὀργανώσεως, συσκεπτόμενοι μετ' ἄλλων κλπ.

Τὸ βούλευμα τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ἐκ τῆς ἀντικειμενικῆς — ὡς τονίζει — ἐκτιμήσεως τοῦ συλλεγέντος ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ, ὅτι ἀρχηγὸς τῆς παρανόμου ὀργανώσεως ΑΣΠΙΔΑ τυγχάνει ὁ κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου καὶ ὅτι ἐν γνώσει τούτου ἐτέλει ὡς πρωθυπουργὸς καὶ ὁ πατήρ του κ. Γεώργ. Παπανδρέου.

Σχετικῶς, εἰς τὸ βούλευμα καὶ εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Συμπεράσματα» ἀναφέρονται, ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

«Ἐκ τῆς ὅλης ἀνακρίσεως καὶ κατ' ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν τοῦ συλλεγέντος ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ, ἀναγκαίως ἄγεταί τις εἰς τὴν κρίσιν ὅτι ἡ παράνομος ὀργάνωσις δημοκρατικῶν ἀξιωματικῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΑΣΠΙΔΑ ἧς ἡ ἵδρυσις ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ θέρους, ἢ τῶν ἀρχῶν φθινοπόρου 1964, ἀλλὰ καὶ ἡ διατήρησις ἔτι διαπιστοῦνται ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως, κατευθύνεται ὑπὸ προσώπων τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὑφισταμένων ἐνδείξεων συμμετοχῆς εἰς ταύτην, κατὰ μείζονα ἢ ἐλάσσονα βαθμὸν τῶν τέως ὑπουργῶν Ἀνδρ. Παπανδρέου, Μιχ. Παπακωνσταντίνου, Παύλου Βαρδινογιάννη καὶ Στυλ. Χούτα, συναγομένου μάλιστα, ἐξ ἐπαρκῶν τοιούτων, ὅτι ἀρχηγὸς τῆς ἀνωτέρω παρανόμου ὀργανώσεως τυγχάνει ὁ ἐκ τούτων Ἀνδρέας Παπανδρέου. Καὶ ὅτι τῶν περιστατικῶν τούτων ἐτέλει ἐν γνώσει ὁ κατὰ τὸν κρίσιμον χρόνον πρωθυπουργὸς πατὴρ του Γεώργιος Παπανδρέου. Δι' ὃ καὶ ἐπιλήσμων γενόμενος, τῶν ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἰδιότητός του, ὡς πρωθυπουργοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου θεματοφύλακος τῶν ἐθνικῶν ἀξιῶν, τοῦ κύρους τῶν θεσμῶν καὶ τῶν νόμων, ἀπορρεουσῶν ἰδιαζουσῶν ὑποχρεώσεών του, κατετεμάχισεν ἀμέσως, μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν της, τὴν 2αν Ἰουλίου 1965, τὴν περιελθοῦσαν εἰς χεῖρας του ἰδιόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ ὑποδίκου, διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν παράνομον ταύτην ὀργάνωσιν, λοχαγοῦ Παπαγεωργοπούλου, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν συνήγορόν του Ἀνδρ. Παπαγεωργόπουλον καὶ περιέχουσαν σαφεῖς ἐνδείξεις συμμετοχῆς τοῦ υἱοῦ του Ἀνδρέα Παπανδρέου εἰς τὴν αὐτὴν παράνομον ὀργάνωσιν, ἀφ' ἧς πλέον ἐνεργείας του οὗτος ἀναμφισβητήτως τελεῖ ἐν γνώσει τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω περιστατικῶν καταστήσας οὕτω διαβλητάς, καθ' ὃ ὑποκριτικάς, ἀπάσας τὰς ἐπιγενομένας ἀποφάσεις καὶ πράξεις του.

Οὕτω, ἐνῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1014)3.7.1965 ἐγγράφου ἐντολῆς του πρὸς τοὺς πρόεδρον καὶ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, καλεῖ τούτους ὅπως λάβωσι τὰ προσήκοντα μέτρα, ὥστε ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ΑΣΠΙΔΑ νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὅλους τοὺς τύπους καὶ τὰς ἐγγυήσεις, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ νόμου, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἀντιθέτως οὗτος ἀπὸ τῆς προηγουμένης 2ας Ἰουλίου 1965 εἶχεν ἤδη συγκαλύψει ταύτην, διὰ τῆς αὐθαιρέτου κατακρατήσεως τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς, στερήσας οὕτω τὴν Δικαιοσύνην ἑνὸς λίαν οὐσιώδους ἀποδεικτικοῦ μέσου, ὀρθώσας πρῶτος αὐτὸς (Γεώργ. Παπανδρέου) ἐμπόδια, ἐμποδίζοντα τὴν ἀνάκρισιν, εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν ὁλοσχερῆ ἀποκάλυψιν συνωμοσίας, στρεφομένης μάλιστα, εὐθέως κατά τε τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος».

Εἰς τὸ βούλευμα περιέχεται καὶ ἰδιαίτερον κεφάλαιον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Προστασία τῆς ὀργανώσεως ΑΣΠΙΔΑ» καὶ τῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν κατηγορουμένων ὑπὸ τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ.

Συγκεκριμένως ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀριστερὰ παράταξις ἐκπροσωπουμένη ὑπὸ τῆς ΕΔΑ, ἀπεφάσισε νὰ προστατεύσῃ τὴν ὀργάνωσιν ΑΣΠΙΔΑ. Εἰς τὸ βούλευμα ἀναφέρεται ὅτι ὁ Κολιγιάννης καὶ ὁ Στρῖγκος, μέλη τῆς Κ. Ε. τοῦ ΚΚΕ, ὁμιλοῦντες ἐνώπιον συγκεντρώσεως ὀπαδῶν των εἰς τὴν Βουδαπέστην, ἐξέφρασαν ἀηδυσχίας διὰ τὴν ὑπόθεσιν ΑΣΠΙΔΑ καὶ τὰς ἀνακρίσεις τῆς Ἀεροπορικῆς Βάσεως Ἀγχιάλου.

ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ κ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Τὸ πόρισμα καταλογίζει εὐθύνας καὶ εἰς τὸν τέως ἀρχηγὸν τοῦ ΓΕΣ στρατηγὸν Γεννηματᾶν διότι παρέλειψε νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς συνωμοσίας εἰς τὸν στρατόν.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡΝΑΟΥΤΗ

Τὸ πόρισμα ἀναφέρεται ἐν ἐκτάσει καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Λεφάκη - Κανάκη καὶ παραδέχεται ὡς ἀληθεῖς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἀποστράτου ἀξιωματικοῦ περὶ σχεδίου δολοφονίας τοῦ κ. Ἀρναούτη.

Ἐπίσης, τὸ πόρισμα διαπιστώνει ὅτι ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὴν ΚΥΠ τεκμήρια κατεστράφησαν ἢ μετεφέρθησαν ἔγγραφα.

Ὁ διενεργήσας τὴν ἀνάκρισιν διὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ ἀναφέρει, ὅτι εὑρέθη πρὸ ἀπολύτου σιωπῆς ὡρισμένων ἐκ τῶν κατηγορουμένων. Ἄλλοι δμως, ὡς οἱ ἀξιωματικοὶ Δαμηλᾶτος καὶ Κολλίγρης προέβησαν εἰς ἀποκαλύψεις.

Τὸ πόρισμα λέγει, ὅτι ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς ΚΥΠ ἐξεστομίζοντο ἀκατονόμαστοι ὕβρεις ἐναντίον τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Παπατέρπος ἀπεκάλει εἰς τὰς φυλακὰς προδότην τὸν στρατηγὸν Τσολάκαν, διότι «ἐνῶ ἦτο μαζί μας, τὴν τελευταίαν στιγμὴν μᾶς τὴν ἐκοπάνισε».

Ὁ συνταγματάρχης Παπατέρπος ἠπείλει ὅτι κατὰ τὴν «κάθαρσιν» θὰ ἐκκαθαρισθοῦν οἱ κ.κ. Γαρουφαλιάς, Καρδαμάκης, Μανιαδάκης, Γεννηματᾶς, Ἀρναούτης, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κόλλιας κ.ἄ.

Μαρτυρικαὶ καταθέσεις ἀναφέρουν, ὅτι οἱ συνωμόται ἀπέβλεπον εἰς ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀδεσμεύτων, ὅτι ὁ Κύπριος ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Γεωρκάτζης ἐπεζήτει μέσω τῶν συνωμοτῶν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ Κύπρου νομιμοφρόνων ἀξιωματικῶν καὶ ὅτι ὁ υἱὸς Παπανδρέου μετέβη εἰς Κύπρον διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν πρόεδρον Μακάριον εἰς προσέγγισιν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Εἰς τὸ βούλευμα, τέλος, ἀναφέρεται, ὅτι ὁ κ. Μ. Λεφάκης ἀνέπτυξε δραστηριότητα εἰς τὸ Πεντάγωνον, ὅτι ἐνήργησεν ἔρευναν καὶ κατέσχε τεύχη τῆς «Σοβιετολογίας».

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΩΜΟΤΩΝ ΤΟΥ "ΑΣΠΙΔΑ,,

Τὸ βούλευμα δέχεται ὅτι οἱ κατηγορούμενοι, μαζὶ μὲ ἄλλους μὴ εἰσέτι ἐπακριβῶς διακριβωθέντας, ἵδρυσαν παράνομον συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν ἀξιωματικῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀσπίδα» ἢ ἐμυήθησαν εἰς αὐτὴν καὶ συνεπῶς ἔλαβαν γνῶσιν τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῆς ὀργανώσεως, ὅπως οὗτοι ἀναγράφονται εἰς τὸ ἔντυπον τοῦ ὅρκου τῶν μελῶν της.

Τὸ κείμενον τοῦ ὅρκου ἔχει οὕτω:

«Ὀρκίζομαι εἰς τὴν πατρίδα μου, ὡς τὸ μόνον ὑπέρτατον ὃν μετὰ Θεὸν δι' ἐμὲ νὰ τῆς προσφέρω ὁλοκληρωτικῶς μέχρι θανῆς τοῦ ἑαυτοῦ μου διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀκολούθου σκοποῦ τοῦ ΑΣΠΙΔΑ.

1) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πάσης ἀκεραιότητος καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ πάντα ἐπιβουλόμενον καὶ πολέμιον ἐχθρὸν ἔξωθεν.

2) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἁπάντων τῶν ἀξιῶν τοῦ συνιστοῦν κράτος δικαίου, ἀπὸ πᾶσαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, ἐξωλαϊκὴν δύναμιν καὶ πάντα ὁπωσδήποτε ἐπιβουλόμενον ἔσωθεν.

3) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ διατήρησιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Ἀξιοκρατίας δι' ἀρνήσεως πρὸς πᾶσαν μορφὴν ἐπιφάσεως ἀξιοπρεπείας.

4) Διὰ τὸν ἀκατάλυτον ἀγῶνα δημιουργίας Μεγάλης Ἑλλάδος.

5) Διὰ τὴν μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεών μου καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων στήριξιν τοῦ Πολιτεύματος τῆς Δημοκρατίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀξιοκρατίας ἔστω καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ τεθῇ ἐν λειτουργίᾳ βιαίως ἢ διαδικασία τῆς Ἀξιοκρατίας.

6) Ὀρκίζομαι τυφλὴν καὶ ἀπεριόριστον ὑποταγὴν εἰς τὸν ΑΣΠΙΔΑ καὶ τὰ κελεύματά του ἐκπροσωπουμένου διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ ἀναγνωρίζων τὸν ΑΣΠΙΔΑ ὡς τὸν μόνον φορέα τῆς νομίμου ἐξουσίας εἰς περίπτωσιν ἀναλήψεως δράσεως διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του.

7) Ὀρκίζομαι νὰ προσφέρω ἑαυτὸν κατὰ πᾶσαν ἔννοιαν θυσίας πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ΑΣΠΙΔΑ. Νὰ παραμείνω μακρὰν τῆς πολιτικῆς, νὰ φέρω ὡς σύμβολο τοῦ ΑΣΠΙΔΑ τὴν ἠθικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ καὶ νὰ καταστῶ ἄτιμος ἂν παραβῶ τὸν ὅρκον τοῦτον».

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως τοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρκου αὐτοῦ, ὁ εἰσηγητὴς, συνάγει ὅτι οἱ κατηγορούμενοι, ὅταν θὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν τὸ συμφωνημένον σχέδιον, θὰ ἐλάμβανον τὰ ὅπλα αὐθαιρέτως, θὰ ἠρνοῦντο δὲ νὰ καταθέσωσι ταῦτα προσκαλούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκ τῶν κανονισμῶν προβλεπομένων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μονάδων των καὶ ὅτι οὗτοι, συμμετέχοντες εἰς δημοσίαν συνάθροισιν πλήθους μὲ ἡνωμένας δυνάμεις, θὰ ἐτέλουν ἀδίκους ἐπιθέσεις, κακώσεις ἢ ἀνθρωποκτονίας κατὰ ἀντιφρονούντων προσώπων ἢ φθορὰς ξένης περιουσίας ἢ θὰ εἰσέπιπτον παρανόμως εἰς τὰς οἰκίας, κατοικίας ἢ ἄλλα ἀκίνητα κτήματά των, ἢ ἐν γένει θὰ ἐτάρασσον τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρκου ἐπίσης ἀνευρίσκει ὁ εἰσηγητὴς καὶ τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τὰ θεμελιοῦντα τὴν συγκρότησιν καὶ τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος, δηλαδὴ τῆς συνωμοσίας πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεως ἐσχάτης προδοσίας, ἥτοι τῆς μεταβολῆς τῆς μορφῆς, τοῦ ἰσχύοντος νομίμου πολιτεύματος. Κατὰ τὸν εἰσηγητὴν ἐκ τοῦ ἐντύπου τοῦ ὅρκου προκύπτει σαφῶς ὅτι ὑφίσταται καθωρισμένον σχέδιον προσβολῆς κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας, ἐφ' ὅσον ὡς μόνος φορεὺς ταύτης θεωρεῖται ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων ἐν περιπτώσει ἀναλήψεως δράσεως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΑΣΠΙΔΑ, μὲ καθωρισμένον τὸ ἀντικείμενον, τὸ περιεχόμενον, καὶ τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς, ἥτοι σχέδιον βιαίας καταλύσεως τοῦ κρατοῦντος συνταγματικοῦ πολιτεύματος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας καὶ ἐγκαθίδρυσις καὶ διατήρησις μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων, ἔστω καὶ βιαίως, πολιτεύματος ἰδίας τούτων ἐμπνεύσεως καὶ ὁρολογίας ὑπὸ τὸν τίτλον «δημοκρατικὸν πολίτευμα» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀξιοκρατίας δι' ἀρνήσεως πρὸς πᾶσαν μορφὴν ἐπιφάσεως ἀξιοπρεπείας. Βασικὸς σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως, κατὰ τὸν εἰσηγητὴν, εἶναι ἡ βιαία μεταβολὴ τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος, ἥτοι ἡ ἐκδίωξις τοῦ Βασιλέως.

Τὸ πόρισμα δέχεται ὅτι οἱ κύριοι προπαγανδισταὶ τοῦ ΑΣΠΙΔΑ ἐπεκαλοῦντο ὅτι εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ υἱοῦ Παπανδρέου καὶ ἐξῆρον τὰς ἀρετάς του.

Ὡς δὲ προκύπτει ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ ὑποστρατήγου Παναγιώτου Κουρελέα, συνδεθέντος μετὰ τοῦ υἱοῦ Παπανδρέου μέσω τῆς κ. Σκιαδαρέση, οὗτος εἶχεν ἀντιλήψεις ὁμοίας πρὸς τὰ ὅσα ὑπεστήριζον οἱ κατηγορούμενοι.

Εἰς τὸ πολιτικόν του γραφεῖον ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἐδέχετο ἀξιωματικοὺς καὶ ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ὁ τέως ἰδιαίτερος τοῦ υἱοῦ Παπανδρέου καὶ τώρα ὑπάλληλος τῆς ΕΤΒΑ κ. Α. Κατσιφάρας εἶχεν ἐπαφὰς εἰς διάφορα κέντρα τῶν Ἀθηνῶν μὲ ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀεροπορίας.

Ἔχει ἐπίσης διαπιστωθῆ ὅτι ὁ υἱὸς Παπανδρέου εἶχε σχέσεις μὲ τοὺς ἐπισμηναγοὺς τῆς Ἀεροπορίας Γ. Ἐρωτοκριτάκην καὶ Ι. Παπανικολάκην, οἱ ὁποῖοι ἄνευ ἁρμοδιότητος ἀνεμίχθησαν εἰς τὰ ἔκτακτα μέτρα ἀσφαλείας τὴν 3ην Ἰουλίου 1965 ἐξουδετερώσαντες τοὺς νομιμόφρονας ἀξιωματικοὺς εἰς τὴν βάσιν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρέτουν, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς.

Παραλλήλως ὁ υἱὸς Παπανδρέου ἐμεσολάβει πλησίον τοῦ τότε γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Ε. Παπανούτσου διὰ διευκολύνσεις πρὸς ὡρισμένους ἀξιωματικούς.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἔμπιστος τοῦ κ. Α. Παπανδρέου ἰδιώτης κ. Κουλουριανός, εἰδικὸς σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ, μετέβαινε τακτικῶς τὰς νυκτερινὰς ὥρας εἰς τὴν ΚΥΠ καὶ συνεργάζετο μὲ τὸν συνταγματάρχην Παπατέρπον.

Ὁ κ. Κουλουριανὸς συνώδευσε τὸν υἱὸν Παπανδρέου εἰς Κύπρον καὶ συνεργάσθη μὲ τὸ ἐκεῖ κλιμάκιον τῆς ΚΥΠ πρὸς προετοιμασίαν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ υἱοῦ.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὸ πόρισμα ἀναφέρονται καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε τὴν ὕπαρξιν τοῦ ΑΣΠΙΔΑ εἰς Κύπρον.

Κατὰ τὴν ἐξιστόρησιν ἀναφέρεται ὅτι ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐπενέβη εἰς τὸ ἀνακριτικὸν ἔργον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μάρτυρος Μαδουρῆ.

Η 15η ΙΟΥΛΙΟΥ

Ὡς πρὸς τὰς ἐλπίδας τῶν κα-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΟΝ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΧΡ. ΜΙΧΑΛΟΥ
Πολιτευτοῦ Ἀχαΐας

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐπαναλαμβάνει παγίαν τακτικήν του. Ὅταν βλέπῃ, ὅτι αἱ σοφιστεῖαι, ἐπὶ τῶν ἄλλων τομέων, χρεωκοποῦν, στρέφει τὰ πυρά του, εὐθέως, ἐναντίον τοῦ Στρατεύματος. Καὶ ναὶ μὲν ἀκολουθεῖ, πάντοτε, διευκρίνησις, ὅτι βάλλει μόνον κατὰ τῆς ἡγεσίας του, ὅμως ὁ διαχωρισμός, κατ' οὐδὲν ἐλαφρύνει τὴν σημασίαν τῆς ἐπιθέσεως. Διότι εἶναι, τοὐλάχιστον, ἀστεῖον νὰ ὑποστηρίζεται, ὅτι ὑβρίζονται οἱ ἀρχηγοί, ἀλλὰ δὲν θίγονται οἱ ὁδηγούμενοι!

Ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἐκτραχηλισμοῦ, ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ, βεβαίως, ἔλλειψιν καὶ στοιχειώδους αἰσθήματος εὐθύνης, εὑρέθη κατ' ἐπανάληψιν, εἰς τὸ παρελθόν, ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ ἠσθάνθη πάντοτε, βαθυτάτην θλῖψιν. Θλῖψιν, διὰ τὴν ἀσύδοτον νοοτροπίαν ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐτιμήθη μὲ τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην καὶ διηύθυνε τὰς τύχας τοῦ τόπου. Καὶ θλῖψιν, διότι ἡ κομματικὴ δημαγωγία ἐπεκτείνει τὰς αἰχμάς της καὶ εἰσέρχεται ἀνεμποδίστως, εἰς περιοχὰς εἰς τὰς ὁποίας μόνον ἡ προσοχὴ καὶ ὁ σεβασμὸς ἔχουν θέσιν. Καί, βεβαίως, συχνὰ ἔχουν ἀκουσθῆ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς—ἐκεῖνα τὰ «ἀνάξιος». Ἠλπίζετο, ὅμως, ὅτι ἡ διαβολὴ θὰ ἀνέκοπτε πλέον, ταχύτητα προκειμένου περὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι καιρὸς εἶναι πλέον, νὰ ἀφεθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὸ πράγματι, ὑψηλὸν ἔργον των. Καί, πρὸ παντός, νὰ κρατηθοῦν μακρὰν τῆς πολιτικῆς ἀγορᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἰσήγαγε τοὺς νόμους τῆς ζούγκλας.

Ἀλλὰ μετὰ τὸν Βασιλέα, πάγιον, πλέον στόχον ἐπιθέσεων, αἱ ὁποῖαι κυμαίνονται ἀπὸ τοῦ δηλητηριώδους ὑπαινιγμοῦ μέχρι τῆς πλέον κυνικῆς ἀπειλῆς, ἦλθε φαίνεται ἡ σειρὰ τοῦ Στρατοῦ νὰ καλύψῃ τὰ ἀπελπιστικὰ κενὰ τῆς ἐπιχειρηματολογίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Καὶ πράττει ὅ,τι ἠμπορεῖ χειρότερον ὁ Δονκιχωτισμὸς τοῦ Καστρίου. Χωρίς, φυσικά, νὰ ἐνδιαφέρεται, ἐὰν πείθῃ, ἔστω καὶ ἕνα ἐκ τῶν ἐθελοτυφλούντων ὀπαδῶν, ἤ, ἂν εἰς ὅλους προκαλεῖ ἀπέχθειαν, ἀσχέτως τοῦ ὅτι αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν δημοσίας ὁμολογίας. Καὶ ἀσχέτως τοῦ ὅτι καθίσταται γενικῶς ἀντιληπτὸν ὅτι ὑπάρχει μὲν στόχος, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀδίκημα. Καὶ ὅτι ἡ μῆνις εἶναι ἐντελῶς τεχνητή, κατασκευασμένη μὲ τὸν προορισμόν, διὰ τὸν ὁποῖον κατασκευάζονται τὰ πυροτεχνήματα. Διότι ποῖον ἄραγε, εἶναι ἐν προκειμένῳ, τὸ κατηγορούμενον παράπτωμα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ; Ἀπηύθυνεν ὁδηγίας, πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν περιφρούρησιν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν διάβρωσιν. Αὐτὸ λέγεται πολιτικολογίαι; Καὶ τοποθέτησις ἐναντίον ὡρισμένων κομμάτων; Καὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ παρασύρωνται πρεσβῦται, καθ' ὑπόθεσιν ἔμπειροι, νουνεχεῖς καὶ νηφάλιοι εἰς τὸν ἀφανισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον μεθύσκεται, πνευματικῶς, ὁ κ. Γ. Παπανδρέου;

Βεβαίως, ἀντιλαμβάνεται καὶ νεὶς τὴν εἰδικὴν εὐαισθησίαν του, ὁσάκις γίνεται λόγος περὶ κομμουνισμοῦ καὶ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Ἀλλ' οὐδεὶς πταίει, ἂν ὁ κ. Παπανδρέου, ὡς ὑπεύθυνος Πρωθυπουργὸς τὸν ὑπεβοήθησεν εἰς προώθησιν τῶν μηδενιστικῶν του σχεδίων. Διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Καὶ ἡ ἀπόδειξις εὑρίσκεται εἰς μίαν καὶ μόνον νύκτα: Εἰς ἐκείνην τὴν αὐτόχρημα ἀνατ